

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 132/17
V Lucemburku dne 6. prosince 2017

Rozsudek ve věci C-230/16
Coty Germany GmbH v. Parfümerie Akzente GmbH

Dodavatel luxusních výrobků může zakázat schváleným distributorům, aby prodávali tyto výrobky skrze internetovou platformu třetí strany, jako je Amazon

Takový zákaz je přiměřený a v zásadě nepřekračuje meze toho, co je nezbytné k zajištění ochrany luxusní image těchto výrobků.

Společnost Coty Germany prodává v Německu luxusní kosmetické výrobky. K zajištění luxusní image uvádí tato společnost některé ze svých značek na trh prostřednictvím systému selektivní distribuce, tedy prostřednictvím schválených distributorů. Prodejny těchto distributorů musí splňovat řadu požadavků na prostředí, vybavení a zařízení. Schválení distributorů mohou navíc prodávat tyto výrobky na internetu, mají-li k dispozici elektronickou výkladní skříň, anebo prostřednictvím neschválených platform třetích stran, pokud jejich zapojení není navenek viditelné pro spotřebitele. Naopak je výslovně zakázán internetový prodej výrobků na internetu prostřednictvím platform třetích stran, které jsou pro spotřebitele viditelné.

Společnost Coty Germany podala u německého soudu proti jednomu ze schválených distributorů, společnosti Parfümerie Akzente, žalobu, kterou se domáhala, aby bylo žalované zakázáno dle smluvního ustanovení distribuovat výrobky společnosti Coty prostřednictvím platformy „amazon.de“. Oberlandesgericht Frankfurt am Main (vrchní zemský soud ve Frankfurtu nad Mohanem, Německo) má pochybnosti o legalitě předmětného ustanovení smlouvy z hlediska unijního práva hospodářské soutěže, a proto se v tomto ohledu obrátil na Soudní dvůr.

V dnešním rozsudku Soudní dvůr s odkazem na ustálenou judikaturu¹ nejprve upřesnil, že systém selektivní distribuce luxusních výrobků, jehož hlavním účelem je zajistit ochranu luxusní image těchto výrobků, není v rozporu se zákazem kartelových dohod stanoveným unijním právem², pokud jsou dodrženy následující podmínky: i) prodejci jsou vybíráni na základě objektivních kritérií kvalitativní povahy, která jsou pro všechny potenciální prodejce stanovena jednotně a nejsou uplatňována diskriminačním způsobem, a ii) stanovená kritéria nepřekračují meze toho, co je nezbytné.

Soudní dvůr v tomto kontextu připomněl, že jakost luxusních výrobků nevyplývá pouze z jejich materiálních vlastností, ale též z prestižní povahy a image, jež jim propůjčuje dojem luxusu. Tento dojem představuje podstatný prvek uvedených výrobků v tom, že je v očích spotřebitelů odlišuje od ostatních obdobných produktů. Narušení dojmu luxusu tudíž může ovlivnit i samotnou jakost těchto výrobků.

Dále Soudní dvůr uvedl, že zákaz kartelových dohod stanovený unijním právem nebrání takovému smluvnímu ustanovení, o jaké se jedná ve věci v původním řízení, které zakazuje schváleným distributorům systému selektivní distribuce luxusních výrobků, jehož hlavním

¹ Soudní dvůr zdůraznil, že z rozsudku Pierre Fabre Dermo-Cosmétique (C-439/09, viz též [CP no 110/11](#)) nelze dovodovat, že by v něm byla zakotvena zásada, podle které ochrana luxusní image nemůže odůvodnit takové omezení hospodářské soutěže, jaké vyplývá z existence systému selektivní distribuce, a to z hlediska všech výrobků, včetně výrobků luxusních, a že tím došlo ke změně ustálené judikatury Soudního dvora. V tomto rozsudku Soudní dvůr konstatoval, že nutnost zajistit ochranu prestižní image kosmetických výrobků a výrobků osobní hygieny, o níž se jednalo v dané věci, nepředstavuje pro účely odůvodnění úplného zákazu prodeje těchto výrobků na internetu legitimní požadavek.

² Článek 101 odst. 1 SFEU.

účelem je zajistit ochranu luxusní image těchto výrobků, **aby k internetovému prodeji dotčených výrobků využívali navenek viditelným způsobem platform třetích stran, pokud jsou splněny následující podmínky:** i) toto smluvní ustanovení má za cíl zajistit ochranu luxusní image dotčených výrobků, ii) je stanoveno jednotně a není uplatňováno diskriminačním způsobem, a iii) je přiměřené sledovanému cíli. Oberlandesgericht musí ověřit, zda tomu tak je v projednávaném případě.

Soudní dvůr v tomto ohledu poznamenal, že s výhradou ověření, která musí provést Oberlandesgericht, je sporné smluvní ustanovení podle všeho přípustné.

Je totiž nesporné, že účelem dotčeného smluvního ustanovení je zajistit ochranu luxusní a prestižní image výrobků společnosti Coty. Kromě toho ze spisu předloženého Soudnímu dvoru vyplývá, že Oberlandesgericht má za to, že je toto ustanovení objektivní a jednotné a že se nediskriminačně vztahuje na všechny schválené distributory.

Podle Soudního dvora zákaz, kterým dodavatel luxusních výrobků schváleným distributorům zapovídá navenek viditelně využívat k internetovému prodeji těchto výrobků platform třetích stran, je navíc přiměřený k zajištění ochrany luxusní image dotčených výrobků.

Takový zákaz ani nepřekračuje meze toho, co je nezbytné k zajištění ochrany luxusní image výrobků. Vzhledem k tomu, že mezi dodavatelem a platformami třetích stran neexistuje smluvní vztah, na jehož základě by mohl dodavatel od těchto platform vyžadovat dodržování kvalitativních podmínek stanovených pro schválené distributory, zejména nelze mít za to, že stejně účinný jako zákaz dotčený ve věci v původním řízení by byl souhlas udělený uvedeným distributorům k využívání takových platform podmíněný tím, že by tyto platformy splňovaly předem stanovené požadavky na kvalitu.

Konečně Soudní dvůr konstatoval, že za předpokladu, že by Oberlandesgericht dospěl k závěru, že sporné smluvní ustanovení v zásadě spadá pod zákaz kartelových dohod stanovený unijním právem, není vyloučené, že by se na toto ustanovení mohla vztahovat bloková výjimka³.

Za takových okolností, jaké nastaly ve věci v původním řízení, totiž sporný zákaz využívat k internetovému prodeji navenek viditelně služby třetích podniků nepředstavuje omezení okruhu zákazníků, ani omezení pasivních prodejů konečným uživatelům, což jsou omezení, která mohou vyvolat závažné protisoutěžní účinky a jsou bez dalšího z blokové výjimky vyloučena.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki 📞 (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) 📡 (+32) 2 2964106

---

³ Podle nařízení Komise (EU) č. 330/2010 ze dne 20. dubna 2010 o použití čl. 101 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie na kategorie vertikálních dohod a jednání ve vzájemné shodě (Úř. věst. 2010, L 102, s. 1).